

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacros. Concilii Tridentini Canones Et Decreta

Gallemart, Jean

Coloniæ Agrippinæ, 1621

Capvt XI. De obseruatione mandatorum, deq[ue] illius neceßitate, &
poßibilitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39157

CAPVT XI.

De obseruatione mandatorum, deq; illius necessitate, & possibilitate.

Nemo autem, quantumuis iustificatus, liberū se esse ab obseruatione mandatorum putare debet: nemo temeraria illa, & à Patribus sub anathemate prohibita voce vti, Dei præcepta homini iustificato ad obseruandum esse impossibilia. nam *a* Deus *b* impossibilia non *c* iubet, sed *d* iubendo monet, & facere quod possis, & petere quod non possis; & adiuuat, vt possis. *e* Cuius mandata graua non sunt, cuius f iugum suaue est, & onus leue. qui enim sunt filij Dei, Christum diligunt: qui *g* autem diligunt eum, vt ipsemet testatur, seruant sermones eius, quod vtiq; cum diuino auxilio præstare possunt. Licet enim in hac mortali vita quantumuis sancti & iusti in leuia saltem & quotidiana, quæ etiam venialia dicuntur, peccata quandoq; cadant, non propterea delinunt esse iusti *h*: nam *i* iustorum illa vox est & humilis, & verax: Dimitte nobis debita nostra. quo fit, vt iusti ipsi cò magis se obligatos ad ambulandum in via iustitiæ sentire debeant, quò liberati iam à peccato, *k* serui autem facti Deo, *l* sobriè, iuste, & piè viuentes proficere possint per Christum Iesum: per quem *m* accessum habuerunt in gratiam istam. *n* Deus namq; *o* sua gratia semel iustificatos non deserit, nisi ab eis prius deseratur. itaq; nemo sibi in sola fide blandiri debet, putans fide sola se hæredem esse constitutum, hæreditatemq; consecuturum, etiam si Christo non *p* compatiatur, vt & conglorificetur. nam & Christus ipse, vt inquit Apostolus, *q* cùm esset filius Dei, didicit ex iis, quæ passus est, obedientiam; & consummatus, factus est omnibus, obtemperantibus sibi, causa salutis æternæ. Propterea Apostolus ipse monet, iustificatos, dicens: Nescitis, quòd ij, qui *r* in stadio currunt, omnes quidem currunt, sed vnus accipit brauium; sic currite vt com-

pre-

a Ex Aug. 1.
43. l. De nat.
& gratia.
b 1. Ioan. 7.
infr. can. 18.
c Araf. 2. c.
25.
d Vide Hieron. in Epist.
ad Crespionem.
1. Ioan. 5.
e Matth. 23.
Ioan. 11.
f Ioan. 14.
Conc. Afric.
canon. c. 91.
32. & 33.
g Conc. Mil.
leuit. cap. 7.
8. & 9.
h Matth. 6.
Luc. 11. o. v.
num. 25. dist.
c. ad huc & c.
de quotidiana
nu. de pan.
dist. 1.
i Rom. 6.
k Tit. 2.
l infr. can.
70.
m Rom. 5.
n Aug. lib.
De nat. &
gratia. c. 26.
& Prof.
Sent. 7. ad c.
Gallorum, &
respon. ad 7.
obict. Vincen.
o Rom. 8.
p Phil. 2.
q Hebr. 5.
r 1. Cor. 9.

prehendatis. *a* Ego igitur sic curro, non quasi in incertum: sic pugno, non quasi aërem verberans: sed castigo corpus meum, & in seruitutem redigo; ne fortè, cum alijs prædicauerim, ipse reprobus efficiar. Item princeps Apostolorum Petrus: *b* Satagite, vt per bona opera certam vestram vocationem & electionem faciatis. hæc enim facientes, non peccabitis aliquando. *c* Vnde constat, eos orthodoxæ religionis doctrinæ aduersari, qui dicunt, iustum in omni bono opere saltem venialiter peccare, aut, quod intolerabilius est, pœnas æternas mereri: atque etiam eos, qui statuunt in omnibus operibus iustos peccare, sine illis suam ipsorum socordiam excitando, & sese ad currendum in stadio cohortando, cum hoc, vt in primis glorificetur Deus, mercedem quoque intuentur æternam: *d* cum scriptum sit: Inclinaui cor meum ad facien-
2. Cor. 5.
b. Pet. 1.
c. infr. Can. 15
d. infr. Can. 31. Psal. 118.
e. Heb. 11.

CAPVT XII.

Prædestinationis temerariam præsumptionem cauendam esse.

NEMO quoque, quamdiu in hac mortalitate viuatur, de arcano diuinæ prædestinationis mysterio vsque adeo præsumere debet, vt certò statuat se omnino esse in numero prædestinatorum; quasi verum esset, quòd iustificatus aut amplius peccare non possit, aut, si peccauerit, certam sibi respicientiam promittere debeat. nam, nisi ex speciali reuelatione, sciri non potest, quos Deus sibi elegerit.

CAPVT XIII.

De perseverantia munere.

SIMILITER de perseverantiæ munere, de quo scriptum est: *g* Qui perseverauerit vsque in finem, hic sal-

g. Matth. 24.
Et 24. c. sug-
gestum. 7. q.
1. Et c. non
reuerteban-
tur de pan.
dist. 2. infr.
Can. 16. § 22
Ex. c. 13.